10/09/2019

Η Σύναξη της Παναγίας της Τρικεριώτισσας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στις 10 Σεπτεμβρίου η εκκλησία μας εορτάζει τη Σύναξη της Παναγίας της Τρικεριώτισσας.

Το καλοκαίρι του 1825 μ.Χ. στα κελιά του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην αυλή του ομώνυμου ναού εγκαταβίωνε ο ευλαβής μοναχός Δαμιανός Κοσλής από το Πουρί Πηλίου. Αυτός από φόβο των πειρατών, που λυμαίνονταν τα παράλια του Παγασητικού, είχε κατασκευάσει μια κρύπτη στο χώρο του πυρποληθέντος Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, που είχε καταντήσει πυκνό δάσος από αγριελιές. Τέλος Αυγούστου του 1825 μ.Χ. ο π. Δαμιανός ευρισκόμενος στην κρύπτη του οραματίσθηκε την Παναγία που τον πρόσταξε να μεταβεί στην κωμόπολη Τρίκερι και να ζητήσει από τους Εφόρους να στείλουν ομάδα ανδρών, για να ανασκάψουν τα ερείπια του ναού της και να ανεύρουν τη σεβάσμια εικόνα της. Έτσι κι έγινε.

Οι Τρικεριώτες έδειξαν κάποια δικαιολογημένη δυσπιστία στα λεγόμενα του μοναχού, ωστόσο πείσθηκαν και μετέβησαν στο νησί, φοβούμενοι να παρακούσουν την εντολή της Θεοτόκου και ανέσκαψαν τον χώρο αποκαλύψαντες τμήμα του μωσαϊκού δαπέδου του πρωτοχριστιανικού ναού, αλλά δεν βρήκαν καμιά εικόνα της Θεοτόκου. Έτσι, απογοητευμένοι οι εργάτες εγκατέλειψαν το νησί προς μεγάλη στενοχώρια του π. Δαμιανού, ο οποίος θερμοπαρακαλούσε την Παναγία να του δείξει τον δρόμο για την υλοποίηση του ιερού εγχειρήματος. Πράγματι η Θεομήτωρ λειτούργησε θαυματουργικά υποδεικνύοντας, αφενός πάλι με όραμα στον μοναχό τον ακριβή τόπο, όπου ήταν θαμμένη η αγία εικόνα Της και αφετέρου αναγκάζοντας μια ομάδα Τρικεριωτών πλεόντων την 9η Σεπτεμβρίου πρός Βόλο, επειδή ξέσπασε τρικυμία να ποδίσουν στο νησί. Τους Πλησίασε ο π. Δαμιανός και τους θερμοπαρακάλεσε να κάνουν μια προσπάθεια υποδεικνύοντας τους τον τόπο που υπήρχαν τρείς αγριελιές και να σκάψουν εκεί. Υπάκουσαν και ω του θαύματος!.... Την ώρα που ο Κωνσταντίνος Σοράτσης το πρωί της 10ης Σεπτεμβρίου 1825 μ.Χ. προσπαθούσε να ξεριζώσει τη μεγαλύτερη αγριελιά, η αξίνα χτύπησε στη θαμμένη εικόνα της Παναγίας Βρεφοκρατούσας, η οποία τινάχτηκε δυο μέτρα μακριά και στάθηκε όρθια, ενώ νέφος άρρητης ευωδίας κάλυψε τον γύρω χώρο. Έντρομοι από θείο φόβο οι σκαπανείς έπεσαν γονατιστοί εμπρός στην αγία εικόνα ζητώντας προσευχόμενοι το έλεός της.

Με ταχύτητα αστραπής η χαρμόσυνη είδηση έφθασε στό Τρίκερι. Ιερός κλήρος και ευσεβής λαός υποδέχθηκαν, με μεγαλοπρεπή λιτανεία, τη θαυματουργό εικόνα και την εναπέθεσαν στην Αγία Τράπεζα του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος. Έψαλαν τον Εσπερινό του Ευαγγελισμού και επακολούθησε ολονύκτια Θεία Λειτουργία. Την ώρα της δοξολογίας άρχισε να ρέει θαυματουργικά από τον κίονα της Αγίας Τραπέζης άγιο μύρο, που περισυνέλεξαν οι ιερείς και το διένειμαν στο εκκλησίασμα.

Έκτοτε με εράνους άρχισε να κτίζεται ο περικαλλής Ιερός Ναός πηλιορείτικου ρυθμού, τρίκλιτης σαμαρωτής βασιλικής με τρούλο και γύρω – γύρω τετράγωνο διώροφο οικοδόμημα σε μορφή μοναστηριακών κορδών. Στο ισόγειο υπάρχουν αποθηκευτικοί χώροι, όπου οι Τρικεριώτες σε περίοδο ελαιοεσοδείας εναποθηκεύουν τις ελιές τους και στον όροφο ευρύχωρα κελλία. Το όλο οικοδόμημα, όπως αποδεικνύουν οι πολλές εντοιχισμένες χρονολογικές επιγραφές, κατασκευάσθηκε τμηματικά.

Οι Τρικεριώτες εκκλησιαστικοί πλοίαρχοι το 1876 μ.Χ. ανέθεσαν στον Πανιερώτατο και σοφώτατο Αρχιερέα εκ Κωνσταντινουπόλεως κυρ. Βενιαμίν και συνέθεσε Ακολουθία της Θεοτόκου με Μικρό και Μεγάλο Εσπερινό και Όρθρο, η οποία, δαπάνη ευσεβούς προσκυνητού, τυπώθηκε στην Αλεξάνδρεια το ίδιο έτος.

«Τῶν Τρικερέων ὁ δῆμος σκίρτα ἐν Πνεύματι· ἡ γάρ Παρθένος Κόρη τήν ἰδίαν εἰκόνα ἐν χρόνοις ἐπί πλείστοις ὑπό τήν γῆν κεκρυμμένην ἐτήρησεν, ἀνακαλύψασα ἤδη, ὡς θαυμαστόν θησαυρόν σοι ἐδωρήσατο».

Έκτοτε κάθε χρόνο στις 9 και 10 Σεπτεμβρίου τελείται μεγαλοπρεπής Ιερά Πανήγυρη, κατά την οποία συρρέουν, για να προσκυνήσουν την θαυματουργό εικόνα της Παναγίας Τρικεριώτισσας και να λάβουν τη χάρη της, πλήθη πιστών από Τρίκερι, Βόλο, χωριά Πηλίου, παλιότερα και από την περιοχή Αλμυρού και βορείου Ευβοίας.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ΄.
Πιστοὶ νῦν σκιρτήσωμεν ἐπὶ τῇ χάριτι, τῇ αὖθις δοθείσῃ ἡμῖν, παρὰ τῆς θείας Μορφῆς εὐσπλάγχνου προστάτιδος, πάντων τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ χαρᾷ εὐφημοῦντες, ᾄσωμεν τῇ Κυρίᾳ εὐσεβῶς προσφωνοῦντες· Δόξα Σοι Κοσμοσώτειρα Κόρη Πανύμνητε.